

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر ظاهر تیموری

۱۷ جولای ۲۰۱۳

«لعنت بر دیموکراسی امریکائی»

بیش از دوازده سال از اشغال کشور سپری شده، از (برکت) دیموکراسی امریکائی که با زورسرنیزه بر مردم ما تحمیل شده شکاف عمیقی از نظر اقتصادی بین طبقات جامعه به وجود آمده و به طور وحشت انگیز تقسیم غیر مساویانه نعم مادی در جامعه در جریان است.

بر اساس سیاست اقتصادی غارتگرانه سرمایه مالی است که اغنیاء غنی تر و فقراء فقیر تر می شوند. طبقه متوسط در جامعه قسماً در حال از بین رفتن بوده و دو طبقه مقابل هم قرار گرفته اند اغنیاء و فقراء.

افراد ثروتمند جامعه، جهادی ها، تنظیمی ها، جنگ سالاران، دلالان، کمپردوران و مقامات ارشد دولتی اند که مشغول به زر اندوزی بوده به سرمایه های کلان رسیده و به زندگی فرعون دست یافته و از بهترین مزایای آسایشی در جامعه برخوردار اند. در مقابل اکثریت عظیم افراد جامعه فاقد ابتدائی ترین امکان معیشت زندگی می باشند. علاوه بر فقر اقتصادی توده های نادار جامعه مجبور به تحمل فشار های سیاسی (که خود ناشی از اقتصاد غارتگرانه سرمایه مالی است) مثل زندانی شدن، شکنجه شدن، کشته شدن شان توسط مین و بمباران جنایتکاران امریکائی و یا به وسیله انتحار فردی طالبی می باشند.

در سایه این دیموکراسی امریکائی، توده های میلیونی مردم ما زندگی جهنمی دارند مخصوصاً کودکان بیشتر قربانی این دیموکراسی گردیده اند.

مگر قبلاً جامعه ما کم مصیبت داشت که فعلاً کودکان به سنین کودکی چون مردان و پیر مردان به کار جسمی شاقه مثل کار در داش های خشت پزی و صدها کار شاقه دیگر مشغول و مجبور اند که نان آور خانواده خود باشند.

مگر قبلاً جامعه ما کم مصیبت داشت که فعلاً کودکان فاقد سواد و تعلیم باشند و کودکان به امراض گوناگون که منشاء فقر و ناداری دارند، مبتلا باشند.

مگر قبلاً جامعه ما کم مصیبت داشت که فعلاً کودکان توسط آدم ربایان دزدی شده در ممالک عربی خلیج به فروش رسانده شوند و به مسابقات شتردوانی اعراب وحشی و جاهل استخدام شوند و یا حالا هم کودکان اختطاف شده به قتل برسند.

کودکان در شرایط جهنمی کشور و در وضع بد اقتصادی کنونی مجبور شده اند جهت دریافت یک لقمه نان که اغنیاء آن را دور ریخته اند به زباله دانی شهرها مراجعه نمایند (چنین چیزی در تاریخ کشور سابقه نداشت)

یک مصیبت دیگر در جامعه ما کم بود که آنهم از طرف جنگسالاران بدان افزوده شد، بدان معنا که کودکان مظلوم و بی پناه در عین جمع آوری زباله ها از زباله دانی ها توسط مسلمانان جهادی تنظیمی و اوباشان به زور و جبر به موتر های شخصی کشانیده شده بعد از تجاوز جنسی کودکان دوباره در ساحه زباله دانی رها می شوند.

واقعاً همین یک چنین مصیبت و جنایت برای جامعه ما کم بود که فعلاً بوقوع پیوسته و در جریان است. لعنت بر دیموکراسی امریکائی که این حالت را بر جامعه، مردم و کودکان آورده و تحمیل می کند لعنت بر دولت پوشالی و دولت جمهوری اسلامی.

ای مردم مسلمان! ای مردم غیور افغان! مگر اسلام تعرض بر کودکان معنی می دهد؟ مگر اسلام تجاوز بر کودکان معنی می دهد؟ مگر در کشور اسلامی حال و وضع کودکان و مردم باید چنین باشد؟ چرا در کشور های غیر اسلامی چنین نیست؟ مگر اسلام تجاوز جنسی بر کودکان معنی می دهد؟

ای مردم اگر ما و شما چون توده های میلیونی مصر به پا نخیزیم و اگر ما و شما علیه این دیموکراسی امریکائی و دولت پوشالی قیام نکنیم وضع ما هیچ تغییری نمی کند باز همان آتش است و همان کاسه! به امید قیام مردم ما علیه رژیم ودولت پوشالی!